

[Hans Nielsen.]

til altid at gøre det forkerte, og det ærede Medlem har efter min Formening været dette Land en saare kostbar Mand — det tør jeg nok sige.

Jeg kommer derfor til at gøre et Par Bemærkninger om det ærede Medlems politiske Virksomhed siden 1915. I 1915 straks efter Krigens Udbrud kom det ærede Medlem til osovre fra Odense, og vi samledes i Rigsdagen til et Møde — det var i Nr. 6 henne i Fredericiagade —, hvor det ærede Medlem oprullede sine økonomiske Planer. Disse gik ud paa, at man skulde give Varepriserne frit Spil, de, der solgte Varerne, skulde have Ret til at tage Overpris — og det ærede Medlems gode Ven, Landstingsmand Schovelin føjede til: med Toppris — og de, der ikke kunde betale, skulde have Almisser, Understøttelser af Staten for at kunne købe de Varer, hvis Pris steg til Himlen. Det var i Korthed den Politik, det ærede Medlem kom til Rigsdagen og gjorde sig til Talsmand for. Den blev afvist af den daværende Indenrigsminister Ove Rode og Rigsdagens daværende Flertal, og kort efter gjorde Hr. Rode det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal opmærksom paa, at de gamle Tider var forbi, og de vilde ikke vende tilbage. Det har af og til siden 1920 set ud, som om de gamle Tider dog vilde vende tilbage, men nu i Dag ser man, at det gør de alligevel ikke; den daværende Indenrigsminister havde Ret: de gamle Tider kommer ikke mere tilbage.

I Begyndelsen af Aaret 1919 var vort Land saa rigt, som det aldrig nogen Sinde har været; medens vi før Krigen skyldte mange Penge til Udlandet, havde vi nu faaet mange Penge til gode, og den daværende Regering saa meget vel, at det gjaldt om at holde sammen paa disse Skillinger og at begrænse Mulighederne for, at de igen skulde flyde ud af Landet. Men netop paa dette Tidspunkt er det, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal støttet af Hr. Moesgaard-Kjeldsen og andre sætter ind med voldsom Kraft for de frie Kræfters Spil: alle Restriktioner skal bortkastes, ingen Hindringer maa lægges i Vejen for den frie Omsætning, nu vil vi ikke længere finde os i Loven af 7. August 1914, og alle disse Slagord. Og det ærede Medlem fik sin Villie i saa Henseende. Det ærede Medlem fik forhindret de Forslag, som Regeringen kom med for at begrænse Mulighederne for, at Pengene skulde slippe ud af Landet. De blev slaaet itu, der blev givet frit Spil, Glückstadt og Plum fik deres store Chance med „Transatlantisk Kompagni“ og andre Foretagender, og i Løbet af 3 Aar tabte vi 3 000 Millioner;

det tabte det danske Samfund, fordi man ophævede alle Restriktionerne og gav fuldstændig frit Spil. Det var det ærede Medlems Politik, der sejrede ved den Lejlighed; det ærede Medlem bærer derfor ogsaa sin store Del af Ansvar for, hvad der fulgte efter den Tid. Det gik jo hurtigt nedad; det ene Foretagende efter det andet brød sammen; det ene store Tab meldte sig efter det andet, og efterhaanden faldt jo ogsaa den danske Krone, medens Bjendomspriserne steg og Landbrugets Gæld voksede o. s. v. Vi kender hele denne Udvikling fra den Tid. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var en mægtig Mand i hin Periode og øvede en stor Indflydelse. Skete der noget godt i den Periode, saa skal han have Æren derfor; men for hvad der skete af daarligt og fejlagtigt, kan han heller ikke kaste Ansvar fra sig. Og naar det ærede Medlem nu her slaar i Bordet og siger, at nu skal der handles hurtigt, siger jeg til Regeringen: Tag den med Ro; De skal ikke springe for det første Vink fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Det er den ene Del af det ærede Medlems Politik. Det andet Afsnit, det, der følger efter hin Periode, er Nedskæringsperioden, og det er efter min Formening lige saa forføjede nationaløkonomiske Betragtninger, der ligger til Grund for den, som den Betragtning, der laa til Grund for det ærede Medlems Politik i den foregaaende Tid. Det er nemlig den Forudsætning, at naar man blot holder sig til Nedskæringer, saa skal det nok før eller senere lykkes at tvinge Underklasserne til at betale alt det, der er ødslet væk og tabt ved Verdenskrigen. Bare vælte Byrderne nedad, det er den hele Teori, der ligger bag Nedskæringerne. Thi Nedskæringer kan jo kun foretages overfor Tjenestemændene, overfor dem, der faar Understøttelser, o. s. v.; overfor Direktører, overfor Fabrikanter og overfor selvstændige erhvervsdrivende kan der ikke foretages nogen Nedskæring. Men det ærede Medlem har overset, at man kan ikke blive ved at skære ned paa bestemte Samfundsklasser, uden at Raden til syvende og sidst ogsaa kommer til de andre. Det er det, der sker nu. Efter at man har skaaret ned for de gamle, for de syge, for Tjenestemændene o. s. v., kommer nu efterhaanden Turen til de andre; nu kommer Turen til Landbruget. Efter at de engelske Nedskæringsmænd har skaaret ned paa Arbejdernes og Tjenestemændenes Lønninger derovre, saa at de ikke kan købe Smør, kommer Raden nu til de danske Landmænd; nu kan de ikke faa den høje Pris for deres Smør. Saaledes blev